

พระราชกฤษฎีกา

ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลโพธิ์
อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

พ.ศ. ๒๕๑๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕

เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ เมษายน ๒๕๑๕

โดยที่เป็นการสมควรถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน สำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลโพธิ์อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และวรรคสอง (๑) ของมาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลโพธิ์ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. ๒๕๑๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลโพธิ์ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๖๐

ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ เมษายน ๒๕๑๕

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

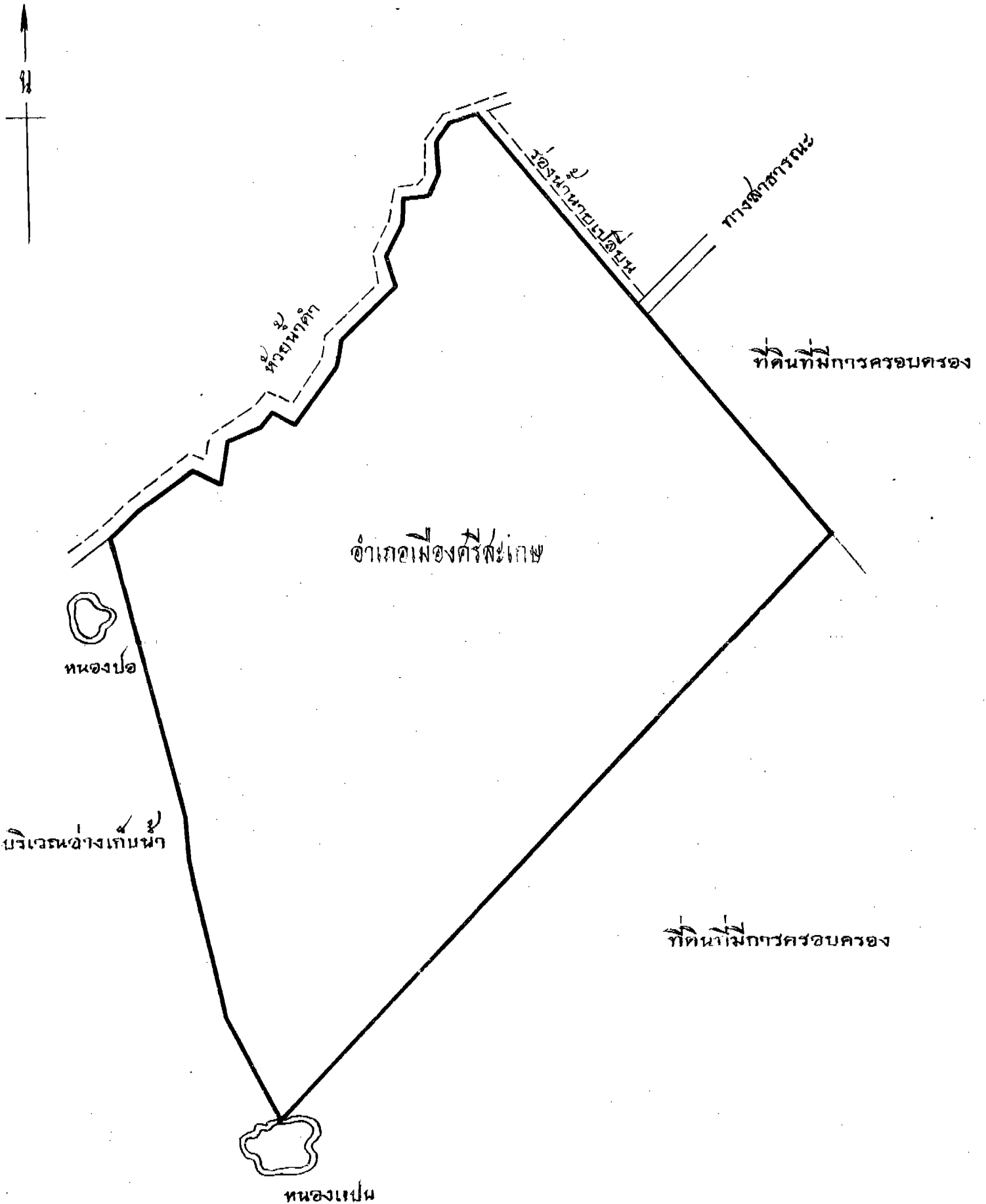
หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ทำขยพระราชกฤษฎีกากอนสงภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน
ในท้องที่ตำบลโพธิ์ อำเภอมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตราส่วน ๑ : ๘๐๐๐

เครื่องหมาย

เขตที่กอนสงภาพ เนื้อที่ประมาณ ๕๑๖ ไร่ ๓ งาน ๘๕ ตารางวา

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐

เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๖๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ เมษายน ๒๕๑๕

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่ปรากฏว่า ที่สาธารณประโยชน์โนนหนามแท่ง ในท้องที่ตำบลโพธิ์ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ เนื้อที่ประมาณ ๕๖๖ ไร่ ๓ งาน ๘๔ ตารางวา ซึ่งทางราชการได้สงวนหวงห้ามไว้เป็นที่เลี้ยงสัตว์ และได้ขึ้นทะเบียนเป็นที่สาธารณประโยชน์ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๘ ปัจจุบันปรากฏว่าพลเมืองได้เลิกใช้ดังกล่าวแล้ว สมควรถอนสภาพจากการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เพื่อนำไปจัดสร้างโรงเรียนและปลูกสร้างสถานที่ราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้